

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਸੈਂਤੀਵਾਂ

ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ: ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ
ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੁਨਰੁਥਾਨ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼

Jeff Pippenger
2024-01-01

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਕਿਤਾਬ *Early Writings* ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸੇ
ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧ ਹੈ ਜੋ
ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ *Future for
America* ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ "ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ" ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ
ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" 'ਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਉਸ ਸੁਨੇਹੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ
ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਚਲਹਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕੜੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ
ਸੁਰੂਆਤ ਵੇਲੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਦੇ
ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ
ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਜੋ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਸ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਜੋ ਮਸੀਹ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ
ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ "ਡਰਟ ਬਰਸ ਮੈਨ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ
ਪਹਿਚਾਣਣਾ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਈ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ
ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ
ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੰਮ, ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ "ਡਰਟ ਬਰਸ ਮੈਨ" ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੱਖ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੇਵਲ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੱਬੀਆਂ
ਹੋਈਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉਦਘਾਟਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰਿਤ
ਵੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਮੂਨਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਮਿਲਰ ਦੇ
ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ, ਤਦ ਮਿਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੂਲ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ
ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

"ਉੱਧਾਰਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਲਬੇ ਨਾਲ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ
ਕਦਰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਸੁਠੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਧਾਰਕ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ
ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਾਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦੇ ਮਲਬੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਢਾਂਚੇ
ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਜੇ ਉੱਧਾਰਕ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਵੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਆਇਆ
ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਮਲਬੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ
ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ
ਓੜਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੀਏ। ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ
ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ!" *Review and Herald*, June 4, 1889.

ਅੱਜ ਮਿੱਟੀ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ (ਮਸੀਹ) ਠੀਕ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ—"ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਰਸਮ-ਰਿਵਾਜ ਦੇ
ਕੁੜੇ-ਕਰਕਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਕੰਮ"—ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ (ਮਸੀਹ) ਨੇ
ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰੇ-ਜਵਾਹਰ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਕੂੜੇ-ਕਰਕਟ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਜਵਾਹਰਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਗਏ। ਉਹ ਜਵਾਹਰ ਕੂੜੇ-ਕਰਕਟ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮਿੱਲਰ ਨੇ ਵੱਡੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਜਵਾਹਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ “ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਕਾਰ ਨੇ” ਉਸ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਿੱਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ 1847 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਜਾਗ ਪੈਣਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖਾਹ ਵਿਚੋਂ ਚੜ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਾੜੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਰਹੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਨਾ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਨਾ ਗਏ। ਮਿੱਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਉਸੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ “ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ” ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੱਬ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਮਲਬੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੂਲ ਸੱਚ” ਨੂੰ ਨਜ਼ਰੋਂ ਓੜਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ,” ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ “ਸਾਡਾ ਕੰਮ” ਨਾਲ ਇੱਕਰੂਪ ਕੀਤਾ। ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਸੱਚਾਂ ਨੂੰ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ।” ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਮੂਲ ਸੱਚਾਂ ਦੀ ਖੋਜ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਸੱਚ ਨੂੰ “ਸੱਚ ਦੇ ਢਾਂਚੇ” ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਲਈ “ਸੱਚ ਦਾ ਢਾਂਚਾ” ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ “ਸੱਚ ਦਾ ਢਾਂਚਾ” ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ, ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਉਜਾੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ।

“ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਥਾਪਣ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਖੰਤਰਿਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਝੂਠ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੀ, ਐਨਾ ਗਹਿਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਵਰਗੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਘੜਤਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਇਹੀ ਆਤਮਾ ਅੱਜ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਤਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਡੋਲ ਨਾ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਵਿਰੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵੱਲ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਦਿਵਿਆ ਅਤੇ ਸਨਾਤਨ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” Counsels on Sabbath School Work, 47.

ਜੇ ਮਸੀਹ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਚੀਕਰਨ ਦੀ “ਉਹੀ ਆਤਮਾ” ਲੱਭਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਥਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਉਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਯੁੜ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯੁੜ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਹੀਰੋ ਸੂਰਜ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਦੇ ਗਵਾਹ, ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਗੱਜਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਜਾਗ ਉੱਠਦੇ ਹਨ।

ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਰਚਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ Future for America ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਤਿੰਨ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ

ਸੰਰਚਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਪੇਟੀ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਹੋਈ "ਕੁੰਜੀ" ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਧਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ Future for America ਨੂੰ ਵੀ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਟਾ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਧਰਮ-ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਰੱਬੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੰਦ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਵਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਕੋ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਅੱਗੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀਆਂ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਭ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਉਸ ਨੇ ਹਰ ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਹ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਗਾਢ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।

"ਮਸੀਹ ਸਭ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਉਤਪੱਤੀਕਰਤਾ ਸੀ। ਵੈਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਆਪਣੇ ਠੀਕ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੰਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੀਮਤੀ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਠੀਕ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦੱਬੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਨੋ ਲੁਪਤ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਦੇ ਮਲਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਾ ਕੱਢਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ, ਜੀਵੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀਮਤੀ ਜਵਾਹਿਰਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ।"

"ਮਸੀਹ ਆਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਿਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਅੰਸ਼ ਉਧਾਰ ਲਏ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਮੂਲ ਸ੍ਰੋਤ ਉਹ ਆਪ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੁਰਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ, ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਉਹ ਹੋਰ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਲਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਲ ਤਾਜਗੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਤਾਜਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੇਵੇ।" Manuscript Releases, volume 13, 240, 241.

ਆਖਰੀ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਜੋ ਕੁੰਜੀ ਵਰਤੀ, ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਸੀ। ਮਿਲਰ ਦੀ ਵਿਧੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੇਟੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਉਹ ਪੇਟੀ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਕੇਵਲ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਮੁਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਾਈ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮੈਲ-ਝਾੜੂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਲ-ਝਾੜੂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੰਮ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ 26 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂਗੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਹੋਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅੱਧੇ ਜਾਗਦੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਿਹੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 'ਮਨੁੱਖ' 'ਧੁੜ-ਝਾੜੂ' ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਬੁਹਾਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਬਖਸ਼ੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਦੀਵ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਸਕਣ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਵਿਨਾਸ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਵੰਡਰ ਵਾਂਗ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।' ਮੈਂ ਦੂਤ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜੋ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਬਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਨੇਹਾਬਰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਣ ਅਤੇ ਭੁੱਖੀਆਂ ਭੇੜਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸਕਣ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਭੋਜਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਰਕੇ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।”

“ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਗਰੀਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਜੋ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਦ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੀੜਾਦਾਇਕ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਦੂਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦੇਵੇ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੀ ਮੰਗ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਏ ਉਸ ਜਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ, [ਮੱਤੀ 19:16-22.] ਉਹ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉੱਠਣਾ ਕੇੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਲਕਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਬਲਿਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਖਜ਼ਾਨਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।” Review and Herald, April 1, 1850.

“ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਕੇੜਾ” ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਗੰਦਗੀ-ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵੱਡੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸੂਰਜ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਖ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਉੱਤਮ ਪਾਏ ਗਏ।

ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਵੇ, ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਰ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਰ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਭ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜੋਤਿਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਉੱਤਮ ਪਾਇਆ। ਦਾਨੀਏਲ 1:18-20.

“ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ” ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਉਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਸੌਟੀ ਦਰਸਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਨੇ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਸੌਟੀ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮੂਲ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਛਾਣੀਆਂ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਚਮਕਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਹੈ।

“ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਧੱਕ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ [ਜਿੰਨੀ ਅਚਾਨਕ] ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਆਈ ਸੀ, ਉਤਨੀ ਹੀ ਅਚਾਨਕ, ਅਤੇ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।” Spalding and Magan, 5.

ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ “line upon line” ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਾਲੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣ ਉਪਰੰਤ, ਉਹ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ “ten times” ਵੱਧ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ “ten times” ਉੱਤਮ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ dirt brush man ਦੁਆਰਾ ਬਹਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਸਮੇਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਜੁੜ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਝੁਠਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਹੈ।

“ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਰਚਨਹਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਦਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਮਤਾਂ ਦਾ ਮੂਰਤ ਬਣਾਉਣਾ ਉਤਨਾ ਹੀ ਆਸਾਨ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਘੜਨਾ।” *The Great Controversy*, 584.

ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਹ ਉਚਾਰਣ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਲਈ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਸਰ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧੂੜ-ਝਾੜੂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਬੁਹਾਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਸੰਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਬੁੱਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਹੇਸ਼ੇਆ 4:17.

ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਖਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਜਣਿਆਂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ, ਜੋ “ਮੰਦ-ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ” ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ “ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ” ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਣਸਮਝ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰੋਂ ਓੜਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

“ਸ਼ਾਸਤੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਸੂਤਰ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਹੋਰ ਵੀ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਬੋਝਿਲ ਬਣਦੇ ਗਏ। ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਚਨ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਬੰਦ ਸੀ।” *Signs of the Times*, May 17, 1905.

1863 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲਾਉਚੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਅੰਧਕਾਰ ਠਹਿਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਵਰਗੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਅਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਝਾੜ ਕੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਉਹ ਰਤਨ ਕਿੰਨੇ ਅਨਮੋਲ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਕੀਮਤੀ ਗਹਿਣੇ ਮਲਬੇ ਦੇ ਇੱਕ ਢੇਰ ਹੇਠ ਦੱਬੇ ਪਏ ਹਨ—ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ, ਕੁਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਓਟੇ ਕਰ ਦੇਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵੈਰੀ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮੋਹਨੀ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਤਨੇ ਤੱਕ ਕਿ ਬਹੁਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।” *Review and Herald*, August 16, 1898.

ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ “ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ” ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦਲੇ ਅਸਵੀਕਾਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ “ਮਿੱਟੀ-ਬਰਸ਼ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ” ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਦਸ ਗੁਣਾ” ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰਵਾਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜਵਾਹਰਾਤ ਮੁੜ ਵੱਡੇ, ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਫਰਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ

“ਬਾਅਦ” ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ।

“ਭੁੱਲ ਦੇ ਧੂੜ ਅਤੇ ਮਲਬੇ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਘਾੜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਭੈ ਨਾਲ ਦੇਖਣ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਨਿਮਾਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾਉਦ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਗੇ, ‘ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਾਂ।’ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਜੋ ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਅਦਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਨਦੇਖੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਗਮਗਾ ਉੱਠਣਗੀਆਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੌਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨਗੀਆਂ; ਪਰ ‘ਬੁੱਧਵਾਨ,’ ਅਰਥਾਤ ਜੋ ਸਚੇ ਹਨ, ਸਮਝ ਲੈਣਗੇ। ਪੁਸਤਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ‘ਤੇ, ਜੋ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਉਸ ਮੁਰਛਾ ਤੋਂ ਜਾਗ ਉੱਠਣਗੇ ਜਿਸ ਨੇ ਯੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ।” Review and Herald, December 15, 1885.

ਉਹ “ਹਜ਼ਾਰਾਂ” ਜੋ ਤਦ ਜਾਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸ ਹੋਰ ਭੇੜਾਂ ਦੀ ਝੁੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ “ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਕਾਰ” ਦੀ ਸੁਰੂਆਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। “ਡਰਟ ਬਰਸ ਮੈਨ” ਦਾ ਕੰਮ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ 2023 ਦੇ ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ।

“ਪ੍ਰੇਰੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਸਾਰਾ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਲਈ, ਤਾੜਨਾ ਲਈ, ਸੁਧਾਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੈ; ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।’ ਬਾਈਬਲ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਅਜਿਹੀ ਕੁੰਜੀ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੋਰ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਨ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅਰਥ ਉੱਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਸੱਚਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਹੇਠੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਚੱਖਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ—ਇੱਕ ਐਸੀ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਵਿਖਰੇ ਹੋਏ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਰੇਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਰਤਨ, ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਸਤਹ ਉੱਤੇ ਪਏ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਬੁੱਧੀ ਸਦਾ ਹੀ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਨਜ਼ਰੋਂ ਓੜਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੋ ਕੇ ਦਿਸਣ। ਵੈਰੀ ਆਪਣੀ ਸਮੂਹ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਜੋਤ ਨੂੰ ਓਟੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ, ਜੋ ਆਖਦੀ ਹੈ, ‘ਇਹੀ ਰਾਹ ਹੈ, ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ।’”

“ਸੱਚ ਦੇ ਰਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਵਿਖਰੇ ਪਏ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਹੇ ਬਚਨਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਗਿਆਨ-ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰਚਨਹਾਰ, ਨੇ ਅਸੀਮ ਮੁੱਲ ਚੁਕਾ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਵਿਆ ਸਾਧਨ ਰਾਹੀਂ, ਸਵਰਗੀ ਸਾਂਤਵਨਾ ਅਤੇ ਟਿਕਾਉ ਧੀਰਜ ਦੇ ਆਨੰਦਮਈ, ਤਰੇਤਾਜ਼ਗੀ-ਭਰੇ ਸਰੋਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ। ਸੱਚ ਦੀਆਂ ਅਜੇਹੀਆਂ ਰਗਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਲੱਭੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਹੋਈਆਂ ਮੱਤਾਂ ਸੱਚ ਦੀ ਉਸ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ।” Review and Herald, December 1, 1891.

ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮੈਲ-ਝਾੜੂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇਹਰਾ ਹੈ। ਇਕ ਤਾਂ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ। ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਦੇਹਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਝਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ। ਮੈਲ-ਝਾੜੂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਉਲੇਖਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, “ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਘਾੜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਕਰਨ।”

ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੁੜ ਆਵੇਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫਿਰ ਲੈ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕੰਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰੇਂ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਂਗਾ; ਉਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਮੁੜ ਆਉਣ, ਪਰ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਨਾ ਮੁੜੀਂ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 15:19।

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ “ਦਰਟ ਬਰਸ ਮੈਨ” ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਿਸ਼ਟ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਮੁੜਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਮੁੜਣਗੇ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਮੁਖਪਾਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਿਸ਼ਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। “ਦਰਟ ਬਰਸ ਮੈਨ” ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀਦਾਰੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ “ਦਰਟ ਬਰਸ ਮੈਨ” ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਸ਼ੋਧਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਇਹ ਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਲਈ ਟਾਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸੁਪ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਮੈਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ।” Testimonies to Ministers, 372, 373.

ਅੰਤਿਮ “ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ” ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।

“ਮਲਾਕੀ 3:1-4 ਉਧਰਿਤ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਸ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਤਮਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਿਨ ਪਰਖ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ ਮਲਿਨਤਾ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰਖਾਂ ਇਸ ਲਈ ਅਨਿਵਾਰ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇੱਛਾ-ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਈਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੇਟ ਅਰਪਣ ਕਰੀਏ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਤਦ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕ ਇਤਨੇ ਨਿਮਾਣੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਇਤਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਸੇਵਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੱਖ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉੱਤੇ ਹੀ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ।” Review and Herald, April 10, 1894.

ਮਿੱਲਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੁਪਨਾ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖਿਲਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੁਪਨਾ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਮਿੱਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਮੂਲ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਦੁੱਬੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਇਸ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ “ਖਿਲਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ” ਹਨ। “ਖਿਲਰੇ ਹੋਏ” ਸ਼ਬਦ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੇ “ਖਿਲਰੇ ਜਾਣ” ਬਾਰੇ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, 1798 ਵਿੱਚ, ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਿੱਲਰ 1798 ਵਿੱਚ “ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਮਤਭੇਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੋਕ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਭਿੰਨਮਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਵੱਧ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਧ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਮਕੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਹਰ ਉਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਸੰਤੋਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਠੋਰਤਾ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਦੀ ਗੰਧ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਝਿੜਕੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਹੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਸੁਰਗ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸੁਰਗ ਨੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਦੋਹਾਂ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਲਬੇ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਿੱਤ ਲਈ ਗਈ ਹੈ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਕਰਨ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਸੀ,—ਮਲਬਾ ਹਟਾ ਦੇਣ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦੇਣ।

“ਉਹ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੱਚਾਈ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਐਸੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਹਰ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾ ਕੇ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾ ਪੱਖਪਾਤ ਵਾਲੇ ਕਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕਣ ਕਿ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਗਲਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਅਤੇ ਗਲਤ ਅਰਥ ਨਾ ਲਗਾਉਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰ ਯੁੱਗ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਲਾਹ (sic) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਟਿਕੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਡਾ ਚਾਨਣ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ, ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਅਕੰਠਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਦੇ ਲਈ ਲੜਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਆਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸਮਤਾ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਅਕਲਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ, ਬਚਨ, ਜਾਂ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਨਾ ਮੇੜਨਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੇਵਲ ਅਗਿਆਨਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਜੋ ਸੱਭਿਆਚਾਰਵਾਨ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਤਰਕ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਸੱਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੁੱਲ ਦੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਯੋਗ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਾਰਗ ਅਪਣਾਉਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਟਿਕਾ ਸਕਣ। ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਲਈ ਚੱਟਾਨ ਵਾਂਗ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਤਦ ਵੀ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜੋ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।”

“ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਨੁਯਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਧਾਰਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਚਿਮੜਿਆ ਰਹੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੋਗੇ।’ ਮਸੀਹੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਉਹ ਚਾਪਲੂਸੀ ਨੂੰ ਭੁੱਛ ਜਾਣੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੇਸ਼ਾਰੋਪਣ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਉਹ ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਪਾਲਣਗੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਤਮ-ਉੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵੈਰੀ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਸੂਸਾਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਤਿਰਸਕਾਰਿਤ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ

ਦੇ ਸੈਲਾਬ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲੈਣ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਬਾਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਣ।" Home Missionary, September 1, 1894.